

Forslag

til

lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om TV 2/DANMARK A/S

(Gennemførelse af medieaftale for 2012-2014 mv.)

§ 1

I lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2011, foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel tilføjes efter ”side 1”:

”, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet), EU-Tidende 2002 nr. L 108, s. 51, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009, EU-Tidende 2009 nr. L 337, s. 11.”

2. Overalt i loven ændres ”Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling” til: ”Erhvervs- og Vækstministeren”, ”IT- og Telestyrelsen” til: ”Erhvervsstyrelsen”, ”IT- og Telestyrelsens” til: ”Erhvervsstyrelsens” og ”socialministeren” til: ”social- og integrationsministeren”.

3. I § 2, stk. 1, nr. 4, ændres: ”lov om konkurrence og forbrugerforhold på telemarkedet” til ”lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.”

4. § 6, affattes således:

”§ 6. Kulturministeren kan fastsætte regler om fordeling af billedprogrammer i fællesantenneanlæg.”

5. § 7 a affattes således:

”§ 7 a. Kulturstyrelsen fører tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af § 6. Kulturstyrelsen kan i forbindelse med tilsynet meddele påbud til ejere af fællesantenneanlæg om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 6. Afgørelser efter regler udstedt i medfør af § 6 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.”

6. § 13 affattes således:

”§ 13. Programmer, der er sponsoreret af offentlige institutioner, almennyttige fonde og velgørende foreninger, stiftelser, institutioner mv. kan indgå i public service-programvirksomheden efter reglerne i kapitel 11.

Stk. 2. Visning eller omtale af en vare, en tjenesteydelse eller et varemærke i et program (produktsporsoring) kan uanset stk. 1 herudover indgå i public service-programvirksomheden efter reglerne i kapitel 11.

Stk. 3. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan indgå programmer, der er sponsoreret af andre end de i stk. 1 nævnte foretagender, i public service-programvirksomheden efter reglerne i kapitel 11.”

7. Efter § 34 indsættes som ny paragraf:

”§ 34 a. Kulturministeren kan i særlige tilfælde ændre grænserne for de regionale TV 2-virksomheders dækningsområder.”

8. § 43, stk. 1, affattes således:

”§ 43. Radio- og tv-nævnet kan yde tilskud, jf. § 92 a, til ikke-kommercielle lokale radio-stationer og ikke-kommercielle tv-stationer, der udøver programvirksomhed i henhold til tilladelse udstedt af Radio- og tv-nævnet i medfør af § 45, stk. 1 og 2, samt til uddannelsesaktiviteter i forbindelse med ikke-kommerciel lokal radio- og tv-virksomhed.”

9. Som § 45, stk. 7, indsættes:

”Stk. 7. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om forlængelse af tilladelser til lokalradioprogramvirksomhed.”

10. § 69, stk. 2, udgår.

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 2-4.

11. I § 69, stk. 3, som bliver stk. 2, udgår: ”og radiolicensen”.

12. I § 69 a, stk. 1, udgår: ”og radiolicensen”.

13. I § 70, stk. 1, udgår: ”eller radioprogrammer”.

14. § 85 a affattes således:

”§ 85 a. Produktplacering i programmer i fjernsyn og on demand-audiovisuelle medie-tjenester er ikke tilladt.

Stk. 2. Ved produktplacering forstås i denne lov visning eller omtale af en vare, en tjenesteydelse eller et varemærke som led i et program mod betaling eller anden modydelse.

Stk. 3. Stk. 1 er ikke til hinder for medtagelse af eller henvisning til en vare, en tjenesteydelse eller et varemærke i et program (produktsporsoring), hvis

- 1) varen, tjenesteydelsen eller varemærket ikke har nogen betydelig værdi og
- 2) ingen relevant medietjenesteudbyder eller tilknyttet person har modtaget betaling eller anden modydelse i relation til medtagelsen af eller henvisningen til varen, tjenesteydelsen eller varemærket i programmet.

Stk. 4. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om produktplacering, herunder om fravigelse af forbuddet mod produktplacering i stk. 1, og nærmere regler om produktsporsoring.”

15. I § 93, stk. 1, nr. 3, udgår: ”, stk. 1”.

16. I § 93, stk. 2, udgår: ”stk. 2”.

§ 2

I lov om TV 2/DANMARK A/S, jf. lov nr. 438 af 10. juni 2003, foretages følgende ændring:

1. § 4 ophæves.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2013, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 10, 11, 12 og 13, træder i kraft den 1. juli 2013.

§ 4

Stk. 1. § 85 a som affattet ved denne lovs § 1, nr. 14, finder alene anvendelse på programmer, hvorom der er indgået eller forlænget aftale om produktion heraf efter lovens ikrafttræden eller indkøb af sådanne programmer.

Stk. 2. § 13, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6, finder alene anvendelse på programmer, hvorom der er indgået eller forlænget aftale om sponsorering heraf efter lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Baggrund
 - 2.1. Ændrede must carry-forpligtelser
 - 2.2. DR's adgang til sponsorering
 - 2.3. Dækningsområder for de regionale TV 2-virksomheder
 - 2.4. Støtte til uddannelsesaktiviteter i forbindelse med ikke kommerciel lokalradio- og tv-virksomhed
 - 2.5. Adgang til forlængelse af lokalradiotilladelserne
 - 2.6. Ny lokalradio- og -tv-ordning
 - 2.7. Afskaffelse af radiolicensen
 - 2.8. Forbud mod produktplacering
 - 2.9. Finansministerens bemyndigelse til at sælge aktierne i TV 2/DANMARK A/S
3. Hovedpunkter i lovforslaget
 - 3.1. Ændrede must carry-forpligtelser
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag
 - 3.2. DR's adgang til sponsorering
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag
 - 3.3. Bemyndigelse til at ændre dækningsområderne for de regionale TV 2-virksomheder
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag
 - 3.4. Støtte til uddannelsesaktiviteter i forbindelse med ikke kommerciel lokalradio- og tv-virksomhed
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag
 - 3.5. Adgang til forlængelse af lokalradiotilladelserne
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag
 - 3.6. Afskaffelse af radiolicensen
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag
 - 3.7. Forbud mod produktplacering
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag
 - 3.8. Finansministerens bemyndigelse til at sælge aktierne i TV 2/DANMARK A/S
 - 3.8.1. Gældende ret
 - 3.8.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag
4. De økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
6. De administrative konsekvenser for borgerne
7. De miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Hovedformålet med lovforslaget er at gennemføre de ændringer, der følger af medieaftalen for 2012-2014 (bilag 1), som blev indgået den 9. oktober 2012 af samtlige Folketingets partier med undtagelse af Liberal Alliance, samt tillægsaftale til medieaftalen for 2012-2014 om DR's og de regionale TV 2-virksomheders adgang til at modtage sponsor-tilskud (bilag 2), som blev indgået af partierne bag medieaftalen den 23. november 2012.

Lovforslaget gennemfører følgende punkter i medieaftalen:

- Ophævelse af forpligtelsen for ejere af fællesantenneanlæg til at fordele DR's og de regionale TV 2-virksomheders kanaler, dog med opretholdelse af forpligtelsen til fordeling af visse tegnsprogs- og synstolkede programmer mv.
- Ændringer i DR's adgang til sponsorering
- Bemyndigelse til kulturministeren til at ændre dækningsområderne for de regionale TV 2-virksomheder
- Støtte til uddannelsesaktiviteter i forbindelse med ikke kommerciel lokalradio- og tv-virksomhed
- Adgang til forlængelse af lokalradiotilladelse
- Afskaffelse af radiolicensen pr. 1. juli 2013
- Genindførelse af forbuddet mod produktplacering
- Ophævelse af finansministerens bemyndigelse til at sælge statens aktier i TV 2/DANMARK A/S

Med undtagelse af beslutningen om at ophæve finansministerens bemyndigelse til at sælge statens aktier i TV 2/DANMARK A/S foretages samtlige ændringer i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Førstnævnte ændring foretages i lov om TV 2/DANMARK A/S.

Øvrige punkter i medieaftalen og tillægsaftalen kræver ikke umiddelbart lovændring, og vil primært blive gennemført administrativt ved udstedelse af bekendtgørelser i medfør af loven og ved indgåelse af nye public service-kontrakter med DR og de regionale TV 2-virksomheder for perioden 2012-2014 samt ved ændring af TV 2/DANMARK A/S' tilladelse til at udøve public service-programvirksomhed.

2. Baggrund

Af medieaftalen og tillægsaftalen fremgår følgende om de ovennævnte punkter:

2.1. Ændrede must carry-forpligtelser

Den gældende forpligtelse for ejere af fællesantenneanlæg til at fordele bl.a. DR's kanaler i deres anlæg (must carry-forpligtelsen) ophæves, bortset fra forpligtelsen til at fordele tegnsprogstolkede nyhedsudsendelser fra DR og TV 2/DANMARK A/S, programmer fra DR1 og DR2 med synstolkning og tv-kanalen FOLKETINGET. Partierne bag aftalen vil følge udviklingen og – såfremt fællesantenneanlæg ophører med at fordele de programmer, der hidtil har været omfattet af must carry-forpligtelsen – genindføre forpligtelsen.

2.2. DR's adgang til sponsorering

DR har ikke adgang til at modtage sponsortilskud til public service-programvirksomheden fra kommercielle virksomheder. DR kan dog fortsat til public service-programvirksomheden modtage sponsortilskud i form af produktsponsorering. Desuden kan DR fortsat til public service-programvirksomheden modtage sponsortilskud fra offentlige institutioner, almennyttige fonde og velgørende foreninger, stiftelser, institutioner mv.

2.3. Kulturministerens bemyndigelse til at ændre de regionale TV 2-virksomheders dækningsområder

Der indsættes i radio- og fjernsynsloven en bemyndigelse til kulturministeren, som gør det muligt – såfremt der er kommunalt ønske herom – at ændre de regionale TV 2-virksomheders dækningsområder.

2.4. Støtte til uddannelsesaktiviteter i forbindelse med ikke kommerciel lokalradio- og tv-virksomhed

Puljen til lokal radio og tv forhøjes med 2 mio. kr. i 2013 og i 2014 med henblik på støtte til uddannelsesaktiviteter.

2.5. Adgang til forlængelse af lokalradiotilladelserne

FM-båndet lukkes ved udgangen af 2019, såfremt det medio 2018 kan konstateres, at minimum 50 pct. af radiolytningen, herunder radiolytningen i biler, sker på digitale platforme. På baggrund af beslutningen om FM-lukning gennemføres en høring af radiobranchen mv. om interessen for enten forlængelse af de gældende FM lokalradiotilladelser indtil lukningstidspunktet eller udbud af FM sendemulighederne, når de nuværende tilladelser udløber med udgangen af 2015 frem til FM-slukningstidspunktet (evt. sammen med udbud af DAB-sendemulighederne i blok 3).

2.6. Afskaffelse af radiolicensen

Radiolicensen afskaffes, så der ikke skal betales licens, hvis man udelukkende er indehaver af en radio. Afskaffelsen sker med virkning pr. 1. juli 2013. Blinde og svagtseende, som hidtil har betalt radiolicens, selv om de er i besiddelse af et medielicenspligtigt apparat, skal fortsat kunne fritages for betaling af medielicens.

2.7. Genindførelse af forbud mod produktplacering

Det tidligere forbud mod produktplacering genindføres.

2.8. Afskaffelse af finansministerens bemyndigelse til at sælge statens aktier i TV 2/DANMARK A/S

Bemyndigelsen i lov nr. 438 af 10. juni 2003 om TV 2/DANMARK A/S til finansministeren til at sælge aktierne i TV 2/DANMARK A/S ophæves.

3. Hovedpunkter i lovforslaget

3.1. Ændrede must carry-forpligtelser

3.1.1. Gældende ret

Ejere af fællesantenneanlæg er ifølge radio- og fjernsynslovens § 6 forpligtet til i anlægget at fordele en række tv-programmer. Disse forpligtelser benævnes almindeligvis must carry-forpligtelserne og har udgangspunkt i et kulturpolitisk begrundet ønske om at sikre hele Danmarks befolkning adgang til de danske public service-programmer.

Efter radio- og fjernsynslovens § 6, stk. 1, skal ejere af fællesantenneanlæg nærmere bestemt sikre, at der i anlægget sker fordeling af DR1, DR2, DR K, DR Ramasjang og TV 2, herunder de regionale programmer, der er bestemt til modtagning i det pågældende område, og tegnsprogstolkede nyhedsudsendelser fra DR og TV 2/DANMARK A/S, programmer fra DR1 og DR2 med synstolkning og tv-kanalen FOLKETINGET. Forpligtelsen til at fordele TV 2 gælder ikke, såfremt kulturministeren udnytter bemyndigelsen i lovens § 38 a, stk. 2, 1. pkt., om finansiering af TV 2/DANMARK A/S' public service-programvirksomhed ved abonnementsbetaling. Efter 11. januar 2012, hvor der blev indført abonnementsbetaling for TV 2, har der således ikke været forpligtelse til at fordele TV 2.

Der er i bekendtgørelse nr. 1250 af 12. december 2011 om fordeling af billedprogrammer i fællesantenneanlæg fastsat nærmere regler om fordeling af billedprogrammer i fællesantenneanlæg. Ud over en angivelse af hvilke tv-kanaler der i henhold til lovens § 6, stk. 1, skal fordeles, er det i bekendtgørelsen fastsat, at de programmer, der er pligt til at fordele, skal fordeles i mindst samme lyd- og billedkvalitet, som programmerne udsendes i på det terrestriske sendenet, men at programmerne kan fordeles i andre lyd- og billedkvaliteter under forudsætning af, at de samtidig fordeles i mindst samme lyd- og billedkvalitet, som programmerne udsendes i på det terrestriske sendenet. Det følger desuden af bekendtgørelsen, at såfremt fordelingen af programmer i fællesantenneanlæg sker i programpakker, skal samtlige pakker indeholde de programmer, der er omfattet af must carry-forpligtelserne, og der skal være mulighed for at købe en pakke, som enten alene indeholder must carry-programmerne, eller som ikke indeholder "high-pay"-programmer.

Must carry-forpligtelserne er fastsat i overensstemmelse med reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) mv. Ifølge direktivet kan der anvendes lovfæstede must carry-forpligtelser for nærmere bestemte radio- og tv-kanaler samt supplerende tjenester, der udbydes af en nærmere bestemt medietjenestudbyder. Medlemsstaterne bør endvidere sikre at sådanne forpligtelser er gennem-

sigtige, forholdsmæssige og klart afgrænsede. Endelig fremgår det af direktivet, at must carry-regler jævnlige bør tages op til nyvurdering med det formål at føre dem ajour med den teknologiske og markedsmæssige udvikling og at sikre, at de fortsat står i et rimeligt forhold til de tilstræbte mål.

3.1.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

På baggrund af medieaftalen for 2012-2014 foreslås, at must carry-forpligtelserne fremover begrænses til at omfatte tegnsprogstolkede nyhedsudsendelser fra DR og TV 2/DANMARK A/S, programmer fra DR1 og DR2 med synstolkning og tv-kanalen FOLKETINGET. Endvidere foreslås, at must carry-forpligtelserne ikke fremover fastsættes direkte i radio- og fjernsynsloven men i bekendtgørelsesform.

Det er efter Kulturministeriets opfattelse uhensigtsmæssigt at detailregulere et enkelt område som must carry-forpligtelserne direkte i loven. En sådan regulering betyder, at selv en mindre justering af reglerne kræver lovændring. Regulering i bekendtgørelsesform sikrer en højere grad af fleksibilitet. Dertil kommer, at ændringer af kanalernes navne kan give anledning til fortolkningsspørgsmål i praksis om forpligtelsernes omfang, indtil navneændringen er gennemført i loven.

Det er – af hensyn til brugervenligheden i forhold til såvel fællesantenneanlæg som seerne – hensigten eksplicit at anføre i den kommende bekendtgørelse, hvilke konkrete programmer, der er omfattet af forpligtelserne. Det er tanken at videreføre de gældende regler i den nuværende bekendtgørelse om billedkvalitet i forbindelse med fordelingen af de omhandlede programmer, mens kravene om sammensætningen af og fordelingen i programpakker vil blive overvejet nærmere i forbindelse med udstedelsen af bekendtgørelsen.

3.2. DR's adgang til sponsorering

3.2.1. Gældende ret

Det er i radio- og fjernsynslovens § 13 fastsat, at sponsorerede programmer kan indgå i DR's public service-programvirksomhed efter reglerne i lovens kapitel 11 om reklamer og sponsorering mv. af programmer samt indgåelse af partnerskaber.

Reglerne om sponsorering er fastsat i lovens §§ 79-85 a samt Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 338 af 16. april 2011 om reklamer og sponsorering m.v. af programmer i radio, fjernsyn og on-demand audiovisuelle medietjenester samt indgåelse af partnerskaber ("reklamebekendtgørelsen") og bekendtgørelse nr. 864 af 23. august 2012 om ændring af reklamebekendtgørelsen.

Ved sponsorering af programmer forstås i henhold til lovens § 79 enhver form for ydelse af direkte eller indirekte tilskud til finansieringen af programmer i radio, fjernsyn, herunder tekst-tv-sider, og on demand-audiovisuelle medietjenester fra en fysisk eller juridisk person, der ikke selv udøver virksomhed ved udsendelse, udbud eller produktion af programmer i radio, fjernsyn eller on demand-audiovisuelle medietjenester, film, fonogrammer

grammer m.v., med henblik på at fremme den pågældendes navn, logo, image, aktiviteter eller produkter.

Sponsortilskud kan således have form af såvel direkte økonomisk støtte som indirekte støtte i form af f.eks. produkter, som stilles til rådighed for tv-foretagendet i forbindelse med produktionen af programmer. Sidstnævnte støtte – ”produktssponsorering” – er i lovens § 85 a, stk. 4, betegnet som ”medtagelse af eller henvisning til en vare, en tjenesteydelse eller et varemærke i et program”.

Sponsorerede programmer skal klart kunne identificeres ved, at sponsorens navn, logo eller andet symbol, herunder en angivelse af sponsorens produkt, tjenesteydelse eller et kendemærke herfor, er angivet ved programmets begyndelse, slutning eller begge steder, jf. lovens § 80. Sådanne angivelser må derimod ikke forekomme i programmet. I tekst-tv skal de ovennævnte oplysninger angives på de enkelte tekst-tv-sider, som er sponsoreret. Herudover er der i loven og reklamebekendtgørelsen fastsat en række yderligere krav, som sponsorerede programmer skal overholde – herunder eksempelvis krav om, at et sponsoreret program ikke må tilskynde til køb eller leje af sponsorens eller andres produkter eller tjenesteydelser.

Produktssponsorering – der i praksis ofte forekommer som udlån eller levering til fjernsynsforetagender af tøj, biler eller andet udstyr til en reduceret pris eller gratis, som kan bruges som rekvisitter i produktionen af fjernsynsprogrammer eller som præmier i konkurrencer eller andet, - ligner produktplacering på den måde, at der indgås en aftale mellem parterne om, at et bestemt produkt skal indgå i et program, jf. afsnit 3.7.1 i de almindelige bemærkninger. Definitionen af et sponsortilskud omfatter imidlertid ikke – som ved produktplacering – betaling af vederlag til medietjenesteudbyderen eller tilknyttet person i relation til visningen eller omtalen af varen m.v. i programmet, men alene direkte og indirekte tilskud til finansieringen af produktionen af det pågældende program.

Produktssponsorering med ydelser af betydelig værdi skal ifølge EU-direktivet om audiovisuelle medietjenester (AVMS-direktivet) underlægges de krav om tilladelige generer, information af seerne mv., der gælder for produktplacering, jf. afsnit 3.7.1 i de almindelige bemærkninger. Særligt betyder dette, at produktssponsorering med ydelser af betydelig værdi med udgangspunkt i direktivreguleringen i reklamebekendtgørelsen er underlagt de – i forhold til sponsorering gældende regler – strengere krav for produktplacering om kreditering både før og efter et program, og at sådan produktssponsorering alene kan indgå inden for genrerne spillefilm, film og serier produceret til fjernsyn, sportsprogrammer og lette underholdningsprogrammer.

3.2.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

På baggrund af tillægsaftalen til medieaftalen for 2012-2014 foreslås det at ændre lovens § 13, så DR fremover alene skal have adgang til efter reglerne i lovens kapitel 11 at modtage sponsortilskud til public service-programvirksomheden fra offentlige institutioner, almennyttige fonde og velgørende foreninger, stiftelser, institutioner mv. Sam-

tidig foreslås det, at der fortsat vil være adgang til sponsortilskud i form af produkt-sponsorering fra alle fysiske eller juridiske personer, der ikke selv udøver programvirksomhed, herunder kommercielle virksomheder, jf. lovens § 79.

Herefter vil DR ikke fremover kunne indgå særskilte sponsoraftaler med kommercielle virksomheder om nyproducerede programmer, hvor sponsoreringen sker i form af kontante pengebeløb mv. Der vil med sådanne sponsorer alene kunne indgås aftaler om sponsorering i form af produktponsorering.

Da der imidlertid kan forekomme særlige tilfælde, hvor det kan være relevant med en generel adgang til programsponsorering såsom indsamlingsshow's, foreslås det endvidere at give kulturministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan indgå programmer i programvirksomheden, der er sponsoreret af andre end offentlige institutioner, almennyttige fonde og velgørende foreninger, stiftelser, institutioner mv.

3.3. Kulturministerens bemyndigelse til at ændre de regionale TV 2-virksomheders dækningsområder

3.3.1. Gældende ret

Rammerne for de regionale TV 2-virksomheders virksomhed er fastsat i radio- og fjernsynslovens kapitel 6, bekendtgørelse om vedtægt for de regionale TV 2-virksomheder, de meddelte godkendelser på tidspunktet for oprettelsen af virksomhederne samt de public service-kontrakter, som kulturministeren indgår med hver af de regionale TV 2-virksomheder.

De regionale TV 2-virksomheders geografiske dækningsområder følger de tidligere amtskommune-grænser, og er fastsat i virksomhedernes godkendelser fra 1987 og 1988. Samtidig er det jordbaserede sendenet opbygget således, at det som udgangspunkt dækker de samme geografiske områder. Det eksisterende sendenet kan ikke umiddelbart ændres, men der er i vidt omfang overlap mellem de enkelte regionale TV 2-virksomheders dækningsområder i forhold til husstandenes modtagelse af programmerne. I grænseområderne er det således muligt at modtage "nabo-regionens" udsendelser som følge af det såkaldte "overspill".

Som følge af kommunalreformen 1. januar 2007, hvor de nuværende kommuner og regioner blev etableret, har nogle af de regionale TV 2-virksomheder skullet varetage den journalistiske dækning af kommuner og regioner uden for de pågældende regionale TV 2-virksomheders geografiske dækningsområde, idet kommune eller regionsgrænsen som nævnt løber et andet sted end den geografiske grænse for dækningsområdet.

Blandt andet fordi det på grund af sendenettets opbygning ikke umiddelbart er muligt at ændre på de faktiske modtageforhold i dækningsområderne, blev det i 2007 besluttet ikke at ændre på de geografiske dækningsområder på trods af kommunalreformen. Derimod blev der i de regionale TV 2-virksomheders public service-kontrakter for 2007-2010 på forsøgsbasis indført en øget samarbejdsforpligtelse mellem de regionale TV 2-

virksomheder, så seerne i ”grænseområderne” blev sikret den relevante mediedækning i forbindelse med bl.a. kommunalvalg og folketingsvalg. Af public service-kontrakterne fremgik endvidere, at de regionale TV 2-virksomheder efter forsøgsperioden (på to år) skulle udarbejde en redegørelse for samarbejdet.

Samarbejdsforpligtelsen er i de efterfølgende public service-kontrakter blevet gjort obligatorisk.

Der er hverken i radio- og fjernsynslovgivningen eller i de meddelte godkendelser om oprettelsen af de otte regionale virksomheder er taget eksplicit stilling til, om ministeren kan ændre på de regionale virksomheders nuværende dækningsområder.

3.3.2. Kulturministerens overvejelser og forslag

På baggrund af medieaftalen foreslås det, at give ministeren bemyndigelse til fremover at ændre de regionale TV 2-virksomheders dækningsområder efter ønske fra den eller de involverede kommuner. Det er herefter ikke muligt for en eller flere af de regionale TV 2-virksomheder at blokere for en eventuel justering af dækningsområderne.

Det vil imidlertid kun være muligt at ”flytte” områder fra ét regionalt dækningsområde til et andet de steder, hvor det er muligt at modtage signaler fra den anden regionale TV 2-virksomhed – det vi sige, der hvor der på nuværende tidspunkt er såkaldt overspill, jf. ovenstående.

Det nævnte krav i de regionale TV 2-virksomheders public service-kontrakter om samarbejde i grænseområderne fastholdes, idet en udnyttelse af ministerens bemyndigelse kun kan udnyttes i tilfælde af tilstrækkeligt overspill.

3.4. Støtte til uddannelsesaktiviteter i forbindelse med ikke kommerciel lokal radio- og tv-virksomhed

3.4.1. Gældende ret

Det fremgår af radio- og fjernsynslovens § 43, at Radio- og tv-nævnet kan yde tilskud til ikke-kommercielle lokale radiostationer og ikke-kommercielle tv-stationer, der udøver programvirksomhed i henhold til tilladelse udstedt af nævnet i medfør af lovens § 45, stk. 1 og 2. Kulturministeren kan i henhold til § 92 a, fastsætte regler om fordeling af sådanne tilskud, vilkår for anvendelse af tilskud og indsendelse af ansøgninger mv. De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 881 af 17. september 2009 om lokalradiovirksomhed med senere ændringer og bekendtgørelse nr. 1423 af 20. december 2011 om ikke-kommercielt tv i MUX 1. Heraf fremgår blandt andet, at tilskud ydes som driftstilskud til programvirksomheden.

3.4.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Som følge af medieaftalen for 2012-2014 foreslås, at der fremadrettet også kan ydes støtte til uddannelsesaktiviteter i forbindelse med ikke-kommerciel lokal radiovirksomhed og ikke-kommerciel tv-virksomhed.

Der har tidligere – i perioden 1999-2006 – været mulighed for at yde tilskud til uddannelsesaktiviteter, primært for de frivillige medarbejdere på de lokale radio- og tv-stationer.

Tilskud til uddannelsesaktiviteterne er – i lighed med den tidligere tilskudsordning – ikke begrænset til indehavere af en programtilladelse eller til registrerede foretagender, og kan derfor ydes til fx organisationerne på lokalradio- og -tv-området.

Det er hensigten i medfør af radio- og fjernsynslovens § 92a, at fastsætte de nærmere vilkår for ydelse af tilskud til uddannelsesaktiviteter i de ovennævnte bekendtgørelser om henholdsvis lokalradiovirksomhed og ikke-kommercielt tv i MUX 1.

3.5. Adgang til forlængelse af lokalradiotilladelserne

3.5.1. Gældende ret

Af radio- og fjernsynslovens § 45, stk. 1, fremgår blandt andet, at udøvelse af programvirksomhed foranstaltet af radio- og tv-foretagender og øvrige medietjenesteudbydere, der hører under dansk myndighed, kun kan ske med tilladelse fra Radio- og tv-nævnet. Det fremgår videre af § 45, stk. 2, at tilladelse til programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede sendemuligheder meddeles af Radio- og tv-nævnet efter udbud.

Derudover fremgår det af lovens § 45, stk. 5, at kulturministeren blandt andet kan fastsætte regler om udbudsforretninger i henhold til stk. 2 og tilladelser i henhold til stk. 1, herunder om udøvelse af programvirksomheden og varigheden af tilladelser. Kulturministeren kan endvidere fastsætte, at Radio- og tv-nævnet i forbindelse med udstedelse af tilladelser til programvirksomhed og efter regler fastsat af kulturministeren kan fastsætte vilkår for programvirksomheden mv.

Tilladelse til lokalradioprogramvirksomhed blev tidligere meddelt af de lokale radio- og fjernsynsnævn. Disse nævn blev nedlagt 1. januar 2006 i forbindelse med gennemførelse af en ny administrativ struktur på lokalradio- og tv-området, og kompetencen til at udstede tilladelser til lokal programvirksomhed overgik til Radio- og tv-nævnet. Der er pr. 1. januar 2012 givet programtilladelser til i alt 416 lokalradio-stationer, som deler de eksisterende sendemuligheder i Danmark.

3.5.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Det foreslås på baggrund af medieaftalen for 2012-2014, at ministeren gives hjemmel til at forlænge de gældende tilladelser til lokalradioprogramvirksomhed på uændrede vilkår.

Det fremgår af medieaftalen, at det på baggrund af beslutningen om FM-lukning skal gennemføres en høring af radiobranchen mv. om interessen for enten forlængelse af de gældende FM lokalradiotilladelser indtil lukningstidspunktet eller udbud af FM-sendemulighederne, når de nuværende tilladelser udløber med udgangen af 2015 frem til FM-slukningstidspunktet.

De gældende tilladelser til lokalradiovirksomhed udløber med udgangen af 2015, og en række af tilladelserne har været forlænget flere gange tidligere. Dette er sket med hjemmel i en overgangsbestemmelse i radio- og fjernsynsloven, nemlig § 3, stk. 2 og 3, i lov nr. 1404 af 21. december 2005 om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og medieansvarsloven (Ny lokalradio- og lokal-tv-ordning, forhøjelse af strafferammen for pirateri mv.).

Der kan – med udgangspunkt i forarbejderne til den ovennævnte bestemmelse om adgang til at forlænge tilladelserne – sættes spørgsmålstegn ved, om der er tilstrækkelig klar hjemmel i den gældende lov til evt. at forlænge de gældende tilladelser endnu en gang. Det foreslås derfor, at der tilvejebringes en sådan hjemmel.

3.6. Afskaffelse af radiolicensen

3.6.1. Gældende ret

Efter radio- og fjernsynslovens § 69 skal der betales medielicens for apparater, som kan modtage og gengive billedprogrammer eller -tjenester, der er udsendt til almenheden, og radiolicens for apparater, som alene kan modtage og gengive radioprogrammer, der er udsendt til almenheden. Er man i besiddelse af et apparat, som kun kan modtage og gengive radioprogrammer, der er udsendt til almenheden, skal der betales radiolicens. Radiolicensen udgør efter de gældende satser i alt årligt 320 kr. i radiolicens.

I Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 434 af 6. maj 2011 om licens er der i medfør af radio- og fjernsynsloven fastsat en række uddybende regler om licensens størrelse, betalingspligt, til- og afmelding mv., jf. bl.a. lovens § 69 a, stk. 2, hvorefter kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om licenspligtens indtræden og ophør, om betalingsfrister og opkrævning samt om gebyrer mv. I bekendtgørelsens § 22 er det fastsat, at DR Licens efter ansøgning kan bevilge blinde og stærkt svagtseende personer, der bor alene eller bor i husstande udelukkende med andre blinde eller stærkt svagtseende personer og/eller børn under 18 år, fritagelse for medielicens. Disse personer betaler i stedet radiolicens. Ved blinde og stærkt svagtseende forstås personer, som er medlem af Dansk Blindesamfund eller opfylder betingelserne for at blive medlem af Dansk Blindesamfund.

3.6.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

På baggrund af medieaftalen for 2012-2014 foreslås, at radiolicensen afskaffes, så der ikke skal betales licens, hvis man udelukkende er indehaver af en radio. Det er hensigten, at kulturministeren i medfør af lovens § 69 a, stk. 2, fastsætter regler om, at blinde og svagtseende, som hidtil har betalt radiolicens, selv om de er i besiddelse af et medielicenspligtigt apparat, fortsat skal kunne fritages for betaling af medielicens – forudsat de opfylder de vilkår, der er nævnt i afsnit 3.6.1.

Det foreslås endvidere, at ændringerne sker med virkning fra 1. juli 2013 af hensyn til DR's opkrævning af licens.

3.7. Forbud mod produktplacering

3.7.1. Gældende ret

Lovens § 85 a fastsætter de overordnede regler om produktplacering, idet nærmere regler om produktplacering er fastsat i Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 338 af 16. april 2011 om reklamer og sponsoring m.v. af programmer i radio, fjernsyn og on-demand audiovisuelle medietjenester samt indgåelse af partnerskaber ("reklamebekendtgørelsen") og bekendtgørelse nr. 864 af 23. august 2012 om ændring af reklamebekendtgørelsen, jf. lovens § 85 a, stk. 4. Produktplacering er defineret som visning eller omtale af en vare, en tjenesteydelse eller et varemærke som led i et program mod betaling eller anden modydelse.

Reglerne er på baggrund af EU-direktivet om audiovisuelle medietjenester (AVMS-direktivet) lovteknisk opbygget således, at produktplacering som udgangspunkt ikke er tilladt, jf. lovens § 85 a, stk. 1. Fra denne formelle hovedregel indgår imidlertid i lovens § 85 a, stk. 3, en bred undtagelsesbestemmelse, hvorefter produktplacering er tilladt i tv-udsendelser og tv-lignende on-demand-tjenester inden for genrerne spillefilm, film og serier produceret til fjernsyn, sportsprogrammer og lette underholdningsprogrammer. Der er forbud mod produktplacering i programmer henvendt til børn under 14 år.

Programmer med produktplacering skal i overensstemmelse med AVMS-direktivet overholde en række vilkår. Vilkårene, der fremgår af reklamebekendtgørelsen, er følgende:

1. Indholdet og programsætningen må ikke påvirkes på en sådan måde, at det indvirker på medietjenesteudbyderens ansvar og redaktionelle selvstændighed med hensyn til programmerne.
2. Programmet må ikke tilskynde til køb eller leje af varer eller tjenesteydelser, navnlig må disse ikke fremhæves på en særlig måde med henblik på at fremme afsætningen af dem.
3. Programmet må ikke give de pågældende varer en unødigt fremtrædende rolle.
4. Seerne skal informeres tydeligt om, at programmet indeholder produktplacering. Denne identifikation skal ske på passende vis ved programmets begyndelse og slutning, samt når et program i fjernsyn fortsætter efter en reklameafbrydelse.
5. Ovenstående identifikationskrav finder dog ikke anvendelse, hvis programmet ikke er produceret eller bestilt af medietjenesteudbyderen selv eller en virksomhed, der er tilknyttet medietjenesteudbyderen.
6. Programmer i fjernsyn og on-demand audiovisuelle må ikke indeholde produktplacering af tobaksprodukter eller varer, der fortrinsvis benyttes i forbindelse med tobaksrygning eller varer fra virksomheder, hvis hovedvirksomhed er at producere eller sælge tobaksprodukter eller andre varer, der fortrinsvis benyttes i forbindelse med rygning. Ligeledes må programmerne ikke indeholde produktplacering af lægemidler, som er receptpligtige efter lov om lægemidler.

Udover de ovennævnte begrænsninger fastsætter direktivet og reklamebekendtgørelsen yderligere krav i relation til menneskelig værdighed og opførsel, diskrimination og beskyttelse af mindreårige. Særligt kræves, at enhver produktplacering af alkoholiske

drikkevarer ikke rettes specifikt mod mindreårige og ikke må tilskynde til umådeholden indtagelse.

Der er ikke adgang til produktplacering i de licensfinansierede public service-foretagenders – DR's og de regionale TV 2-virksomheders – egenproducerede programmer og programmer i entreprise. Dog har DR og de regionale TV 2-virksomheder adgang til at udsende spillefilm og kort- og dokumentarfilm, som indeholder produktplacering. Denne retstilstand skal ses i lyset af, at det også skal være muligt for DR og de regionale TV 2-virksomheder at vise indkøbte udenlandske film mv., hvori produktplacering kan indgå, samt danske spillefilm og kort- og dokumentarfilm, som DR som led i deres public service-forpligtelser er forpligtet til økonomisk at engagere sig i, og hvori der kan indgå produktplacering som følge af den generelle adgang til produktplacering i danske film.

3.7.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Det foreslås på baggrund af medieaftalen for 2012-2014 at ændre radio- og fjernsynslovens § 85 a, så undtagelserne til den generelle hovedregel om, at produktplacering ikke er tilladt, ophæves. Således vil det i udgangspunktet ikke fremover være tilladt med produktplacering i programmer i dansk fjernsyn og danske on demand-audiovisuelle medietjenester. Dette vil være i overensstemmelse med AVMS-direktivet, der er et minimumsdirektiv, og hvor medlemsstaterne derfor kan anlægge mere detaljerede eller strengere bestemmelser på de områder, der er omfattet af direktivet.

Det foreslås endvidere, at den gældende adgang i lovens § 85 a, stk. 5, for kulturministeren til at fastsætte nærmere regler om produktplacering, herunder om fravigelse af forbuddet mod produktplacering, opretholdes i den foreslåede bestemmelse i lovens § 85 a, stk. 4.

Det er hensigten at benytte bemyndigelsesbestemmelsen til fortsat at gøre det muligt i fjernsyn og on demand-audiovisuelle medietjenester at vise indkøbte programmer (dog ikke børneprogrammer og nyheds- og aktualitetsprogrammer), som indeholder produktplacering, der er produceret i udlandet. På denne måde sikres, at danske tv-foretagender stadig kan vise en række udenlandske programmer, eksempelvis amerikanske film, som indeholder produktplacering. Ligeledes er det hensigten at benytte bemyndigelsesbestemmelsen til fortsat at gøre det muligt at vise spillefilm og kort- og dokumentarfilm, som DR og TV 2/DANMARK A/S i medfør af henholdsvis DR's public service-kontrakt og TV 2/DANMARK A/S' public service-tilladelse er forpligtet til økonomisk at engagere sig i, og hvori der kan indgå produktplacering. De undtagelsesvise adgange til produktplacering skal også fremadrettet overholde AVMS-direktivets vilkår og krav i relation til produktplacering. De nærmere regler om produktplacering vil blive fastsat i reklamebekendtgørelsen.

Endelig foreslås det med forslaget til bestemmelserne i § 85 a, stk. 3 og 4, at opretholde de eksisterende regler om produktsponsorering med ydelser af betydelig værdi, der ifølge AVMS-direktivet skal underlægges de krav om tilladelige genrer, information af

seerne mv., der gælder for produktplacering. Der henvises til afsnit 3.2. om DR's adgang til sponsorering.

3.8. Afskaffelse af finansministerens bemyndigelse til at sælge statens aktier i TV 2/DANMARK A/S

3.8.1. Gældende ret

Af lov om TV 2/DANMARK A/S fremgår af § 4, at kulturministeren bemyndiges til at sælge aktierne i TV 2/DANMARK A/S. Som følge af kgl. resolution af 25. maj 2005 ligger bemyndigelsen i dag hos finansministeren.

3.8.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Det foreslås at ophæve bemyndigelsen til finansministeren til at sælge aktierne i TV 2/DANMARK A/S, idet det er indeholdt i medieaftalen for 2012-2014, at det offentlige ejerskab til selskabet skal opretholdes.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, kommune eller regioner.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning.

Det bemærkes imidlertid, at ophævelsen af adgangen til produktplacering i programmer i dansk fjernsyn og danske on demand-tjenester i mindre grad vil svække de danske tv-foretagenders og øvrige medietjenesteudbyderes konkurrenceposition i forhold til de udenlandske udbydere, ligesom DR's ændrede adgang til sponsorering vil have økonomiske konsekvenser for DR.

6. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget indeholder ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 22/2002/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2009/136/EF af 25. november 2009, samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester).

9. Hørte myndigheder og organisationer

Forbrugerombudsmanden, Erhvervsstyrelsen, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Radio- og tv-nævnet, Det Danske Filminstitut, Medierådet for Børn og Unge, Teleklagenævnet, Boxer TV A/S, Canal Digital Danmark A/S, Dk4, DR, FTVS – Fællesrådet for tv-sendesamvirker i Danmark, I/S DIGI-TV, METV – Mesopotamia TV, MTG A/S, Viasat, SBS TV A/S, SBS-Net, Stofa A/S, Telenor, Teracom (Broadcast Service Danmark A/S), TV Midt-Vest, TV SYD A/S, TV 2 Sport A/S, TV 2/Bornholm, TV 2/Danmark A/S, TV 2/FYN, TV LORRY, TV 2/NORD, TV 2/ØST, TV 2/Østjylland, TV 3 A/S, Kanal Hovedstaden, Kanal 23, YOUSEE, GOLD FM/Klassisk FM ApS, Radio 100FM, Radio 2, Radio Nova FM, Radio Pop FM, Radio 24syv, SBS Radio A/S, Danmarks Lokal-tv For- ening, Danske Medier, Danske Mediers Forum, Dansk Student tv-forening, Den Kristne Producentkomité, DILEM (Danske Idebaserede Lokale Elektroniske Medier), Forenede Danske Antenneanlæg, KOMM, Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seer organisa- tioner, SAML (Sammenslutningen Af Medier i Lokalsamfundet), Sendesamvirket i Kø- benhavn, SLRTV, 3, TDC, Telenor, Telia Danmark, WAOO, Dansk Blindesamfund, Danske Døves Landsforbund, Danske Handicaporganisationer, Det Centrale Handi- capråd, Høreforeningen, Advokatfirma Lassen Ricard, BFE, Copy-Dan, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Reklame- og Relations- bureauxs Brancheforening, Det Ny Public Serviceråd, Egmont International Holding A/S, Forbrugerrådet, GRAMEX, HORESTA, ITEK – Dansk Industri, KODA, Ophavsret- ligt Forum, Producentforeningen, Rigsrevisionen, Samrådet for Ophavsret, UBOD, Kommunernes Landsforening.

10. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenserne af lovforslaget

	Positive konsekvenser / mindre forbrug	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske og admini- strative konsekvenser for stat, kommuner og regio- ner	Ingen	Ingen
Økonomiske og admini- strative konsekvenser for erhvervslivet mv.	Ingen	Ingen økonomiske eller administrative konsekven- ser for erhvervslivet af be- tydning
Administrative konsekven- ser for borgere	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekven- ser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen	Ingen

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (fodnoten til lovens titel)

I fodnote 1) til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed angives, at loven indeholder bestemmelser, der er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 22/2002/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2009/136/EF af 25. november 2009, idet denne henvisning ved en fejl ikke tidligere har været angivet.

Til nr. 2 (§ 7, stk. 1, 1. pkt., § 8, § 9 og § 92, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ressortomlægningen ved kgl. resolution af 3. oktober 2011.

Til nr. 3 (§ 2, stk. 1, nr. 4)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af at lov om konkurrence og forbrugerforhold på telemarkedet er erstattet af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Den for bestemmelsen relevante definition er videreført i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Til nr. 4 (§ 6)

Det foreslås, at must carry-forpligtelserne fremover begrænses til at omfatte tegn-sprogstolkede nyhedsudsendelser fra DR og TV 2/DANMARK A/S, programmer fra DR1 og DR2 med synstolkning og tv-kanalen FOLKETINGET. Endvidere foreslås, at must carry-forpligtelserne ikke fremover fastsættes direkte i radio- og fjernsynsloven, men i bekendtgørelsesform.

Af medieaftalen for 2012-2014 fremgår, at den gældende forpligtelse for ejere af fællesantenneanlæg til at fordele bl.a. DR's kanaler i deres anlæg (must carry-forpligtelsen) ophæves, bortset fra forpligtelsen til at fordele tegnsprogstolkede nyhedsudsendelser fra DR og TV 2/DANMARK A/S, programmer fra DR1 og DR2 med synstolkning og tv-kanalen FOLKETINGET. Samtidig fremgår imidlertid, at partierne bag aftalen vil følge udviklingen og – såfremt fællesantenneanlæg ophører med at fordele de programmer, der hidtil har været omfattet af must carry-forpligtelsen – genindføre forpligtelsen. Med henblik på at sikre tilstrækkelig smidighed i lovgivningen til at kunne genindføre eller justere forpligtelsen, gives kulturministeren i loven bemyndigelse til at fastsætte de nærmere regler om, hvilke billedprogrammer ejere af fællesantenneanlæg skal fordele samt vilkårene herfor.

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til bestemmelsen henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.2.

Til nr. 5 (§ 7 a)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringen af radio- og fjernsynslovens § 6, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4. Bestemmelsen er en videreførelse af gældende ret.

Til nr. 6 (§ 13)

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til bestemmelsen henvises til afsnit 3.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om DR's adgang til at modtage sponsortilskud til finansieringen af programmer i reklamebekendtgørelsen, jf. den foreslåede bestemmelses stk. 3 og lovens § 85.

Til stk. 1.

Det foreslås, at programmer, der er sponsoreret af offentlige institutioner, almennyttige fonde og velgørende foreninger, stiftelser, institutioner mv. kan indgå i DR's public service-programvirksomhed efter reglerne i kapitel 11. Sådanne sponsorer kan eksempelvis være offentlige myndigheder såsom ministerier og kommuner, EU og velgørende organisationer såsom Dansk Røde Kors.

Med forslaget foreslås en indsnævring af kredsen af sponsorer, der kan yde sponsortilskud til finansiering af DR's egen programvirksomhed, idet kommercielle virksomheder fremover vil være udelukket fra at yde sponsortilskud til programvirksomheden i form af kontante pengebeløb. Forslaget vedrører alene sponsoraftaler, som DR særskilt indgår med sponsorer om programvirksomheden. Således berører forslaget ikke færdigproducerede indkøbte danske eller udenlandske programmer, film mv. Heller ikke DR's erhvervelse af rettigheder til visning af store sportsbegivenheder og andre store internationale begivenheder som f.eks. nytårskoncerten fra Wien og Det Internationale Melodi-grandprix, hvor broadcasterne forpligtes til at vise de pågældende arrangementers sponsorer, berøres.

Til stk. 2.

Uanset den foreslåede bestemmelses stk. 1 foreslås, at visning eller omtale af en vare, en tjenesteydelse eller et varemærke i et program (produktponsorering) tillige kan indgå i DR's public service-programvirksomheden efter reglerne i lovens kapitel 11. Herved sker der en opretholdelse af den nuværende adgang til produktponsorering, således at DR med alle fysiske eller juridiske personer, der ikke selv udøver programvirksomhed, herunder kommercielle virksomheder, jf. radio- og fjernsynslovens § 79, fortsat vil kunne indgå aftaler om sponsorering i form af produktponsorering.

Stk. 3.

Der foreslås indført en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter kulturministeren kan fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan indgå programmer i public service-programvirksomheden, der er sponsoreret af andre end de i det foreslåede stk. 1 nævnte foretagender.

Det er hensigten at benytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvorvidt der for særlige programtyper såsom eksempelvis indsamlingsshow og programmer, hvori DR's ensembler og koncertvirksomhed indgår, skal være generel ad-

gang til sponsorering, således at der også kan gives sponsortilskud af kommercielle virksomheder og andre i forbindelse med sådanne programmer.

Til nr. 7 (§ 34 a)

De regionale TV 2-virksomheders dækningsområder følger i dag de gamle amtsgrænser, men der er hverken i radio- og fjernsynslovgivningen eller i de meddelte godkendelser vedrørende oprettelsen af virksomhederne taget eksplicit stilling til om og hvordan, en ændring af dækningsområderne kan ske. Derfor foreslås det at give ministeren bemyndigelse hertil efter ønske fra den eller de involverede kommuner.

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.3.2.

Til nr. 8 (§ 43)

Det foreslås, at der fremadrettet kan ydes støtte til uddannelsesaktiviteter i forbindelse med ikke-kommerciel lokal radio- og tv-virksomhed.

De nærmere vilkår for ydelse af tilskud til uddannelsesaktiviteter vil i medfør af radio- og fjernsynslovens § 92 a blive fastsat i bekendtgørelse om lokalradiovirksomhed og bekendtgørelse om ikke-kommercielt tv i MUX 1.

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.4.2.

Til nr. 9 (§ 45, stk. 7)

Det foreslås, at ministeren gives eksplicit hjemmel til at forlænge de gældende lokalradiotilladelser, idet der kan sættes spørgsmålstejn ved, om der er tilstrækkelig klar hjemmel i den gældende lov til at foretage en evt. forlængelse de gældende tilladelser endnu en gang. En eventuel forlængelse skal ske på uændrede vilkår.

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.5.2.

Til nr. 10 (§ 69, stk. 2)

Det er indeholdt i den mediepolitiske aftale for 2012-2014, at radiolicensen skal afskaffes, hvorfor det foreslås at ophæve radio- og fjernsynslovens § 69, stk. 2, pr. 1. juli 2013, jf. lovforslagets § 3, stk. 2.

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.7.2.

Til nr. 11 (§ 69, stk. 3)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringen af radio- og fjernsynslovens § 69, stk. 2, om radiolicens, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10.

Til nr. 12 (§ 69 a, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringen af radio- og fjernsynslovens § 69, stk. 2, om radiolicens, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10.

Til nr. 13 (§ 70, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringen af radio- og fjernsynslovens § 69, stk. 2, om radiolicens, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10.

Til nr. 14 (§ 85 a)

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.2 og 3.7.

Til stk. 1.

Med forslaget til affattelse af radio- og fjernsynslovens § 85 a, stk. 1, foreslås at opretholde hovedreglen om, at produktplacering i programmer i fjernsyn og on demand-audiovisuelle medietjenester ikke er tilladt. Samtidig foreslås det at ophæve af undtagelsesbestemmelsen i lovens § 85 a, stk. 3, hvorefter produktplacering er tilladt i spillefilm, film og serier produceret til fjernsyn eller on demand-audiovisuelle medietjenester, sportsprogrammer og lette underholdningsprogrammer.

Til stk. 2.

Med forslaget til affattelse af radio- og fjernsynslovens § 85 a, stk. 2, opretholdes definitionen af produktplacering i lovens § 85 a, stk. 2.

Til stk. 3.

Med forslaget til affattelse af radio- og fjernsynslovens § 85 a, stk. 3, opretholdes bestemmelserne i lovens § 85 a, stk. 3, om produktsponsorering med ydelser af betydelig værdi, der ifølge AVMS-direktivet skal underlægges de krav om tilladelige genrer, information af seerne mv., der gælder for produktplacering.

Til stk. 4.

Med forslaget til affattelse af radio- og fjernsynslovens § 85 a, stk. 4, foreslås en opretholdelse af bemyndigelsesbestemmelsen i lovens § 85 a, stk. 5, i forhold til at fastsætte nærmere regler om produktplacering, herunder om fravigelse af forbuddet mod produktplacering, og nærmere regler om produktsponsorering. Det er hensigten at benytte bemyndigelsesbestemmelsen til fortsat at gøre det muligt i fjernsyn og on demand-audiovisuelle medietjenester at vise indkøbte programmer (dog ikke børneprogrammer og nyheds- og aktualitetsprogrammer), som indeholder produktplacering, der er produceret i udlandet. Ligeledes er det hensigten at benytte bemyndigelsesbestemmelsen til fortsat at gøre det muligt at vise spillefilm og kort- og dokumentarfilm, som DR og TV 2/DANMARK A/S i medfør af henholdsvis DR's public service-kontrakt og TV 2/DANMARK A/S' public service-tilladelse er forpligtet til økonomisk at engagere sig i, og hvori der kan indgå produktplacering. De undtagelsesvisse adgange til produktplacering skal også fremadrettet overholde AVMS-direktivets vilkår og krav i relation til

produktplacering. De nærmere regler om produktplacering vil blive fastsat i reklamebekendtgørelsen.

Til nr. 15 (§ 93, stk. 1, nr. 3)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringen af radio- og fjernsynslovens § 6 om ændring af must carry-reglerne, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4.

Til nr. 16 (§ 93, stk. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringen af radio- og fjernsynslovens § 6 om ændring af must carry-reglerne, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 4)

I overensstemmelse med medieaftalen for 2012-2014 foreslås det, at ophæve finansministerens bemyndigelse til at sælge statens aktier i TV 2/DANMARK A/S. TV 2/DANMARK A/S bevares således i offentligt ejerskab.

Til § 3

Til stk. 1.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. marts 2013.

Regler, der er udstedt efter den hidtidige lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt efter denne lov.

Til stk. 2.

Det foreslås som en undtagelse til stk. 1, at lovens § 1, nr. 10, 11, 12 og 13, træder i kraft den 1. juli 2013, af hensyn til DR's opkrævning af licens.

Til § 4

Til stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 er en overgangsbestemmelse om anvendelsen af de foreslåede bestemmelser i § 85 a, hvorved produktplacering i programmer i dansk fjernsyn og danske on demand-audiovisuelle medietjenester ikke fremover vil være tilladt.

Det foreslås, at forbuddet i § 85 a alene finder anvendelse på programmer, hvorom der er indgået eller forlænget aftale om produktion heraf efter lovens ikrafttræden eller indkøb af sådanne programmer.

Herved undgås, at de foreslåede nye bestemmelser i § 85 a, griber ind i aftaler, der allerede er indgået før bestemmelseernes ikrafttræden, jf. lovforslagets § 3, stk. 1. Den foreslåede regulering har således kun virkning for programmer, hvorom der er indgået eller forlænget aftale om produktion heraf efter den 1. marts 2013 eller indkøb af sådanne

programmer. En aftale, der bliver forlænget efter den 1. marts 2013, vil således være at betragte som en ny aftale, og bestemmelserne i § 85 a, vil derfor finde anvendelse på den forlængede del af aftalen. Ligeledes vil en aftale, der uden genforhandling bliver automatisk forlænget efter den 1. marts 2013, være at betragte som en ny aftale, og bestemmelserne i § 85 a vil derfor finde anvendelse på den forlængede del af aftalen.

Til stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 er en overgangsbestemmelse om anvendelsen af den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 1, hvorved der sker en begrænsning af DR's adgang til at modtage sponsortilskud til public service-programvirksomheden.

Det foreslås, at den begrænsede adgang til sponsorering alene finder anvendelse på programmer, hvorom der er indgået eller forlænget aftale om sponsorering heraf efter lovens ikrafttræden.

Herved undgås, at den foreslåede nye bestemmelse i § 13, stk. 1, griber ind i aftaler, der allerede er indgået før bestemmelsens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 3, stk. 1. Den foreslåede regulering har således kun virkning for programmer, hvorom der er indgået eller forlænget aftale om sponsorering heraf efter den 1. marts 2013. En aftale, der bliver forlænget efter den 1. marts 2013, vil således være at betragte som en ny aftale, og bestemmelsen i § 13, stk. 1, vil derfor finde anvendelse på den forlængede del af aftalen. Ligeledes vil en aftale, der uden genforhandling bliver automatisk forlænget efter den 1. marts 2013, være at betragte som en ny aftale, og bestemmelsen i § 13, stk. 1, vil derfor finde anvendelse på den forlængede del af aftalen.